

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 3705	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering
Kommer fra ..arkiv	Ekstern rapport nr BA 2264	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Rapport over Overrettssakfører Schaanning & Co.s wolframforekomst i Ørsdalen.				
Forfatter Olsrud, Helge		Dato 12.01 1919	Bedrift	
Kommune Bjerkreim	Fylke Rogaland	Bergdistrikt Vestlandske	1: 50 000 kartblad 13123	1: 250 000 kartblad
Fagområde Geologi	Dokument type		Forekomster	
Råstofftype Malm/metall	Emneord W Mo			
Sammendrag				

V.B.

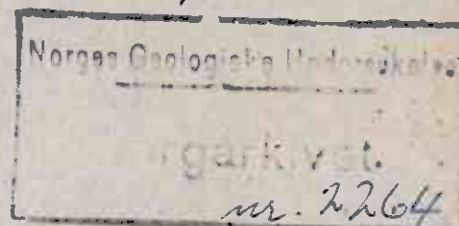
Helge Alsrud

Belag 3

BV3705

Avskrift.

Hlf.

Rapport
over

Overrettssakfører Schaanning & Co.s
wolframforekomst i Orsdalen.

Forekomsten er beliggende på gården Hovlands utmark på dalens søndre side og i sydøst for Rollef Hovlands eiendom. Malmen forekommer i og ved siderne av en kvartsgang, der har en mektighet på 0.5 - 2 m.

Gangens strøk er nordvest - sydøst, den har fall mot øst på ca. 40° og en hittil kjendt utstrekning i felt på 400 m; men da den ligger sydover er overdratt med et dypt jordlag kan intet bestemt siges om hvor langt den strekker sig mot syd, dog er det mest sannsynlig at den forsetter i denne retning, da der 600 m. fra det sted hvor jordlaget begynner optræder en kvartsgang der fører de samme malmsorter; denne gang ligger efter alt å domme i noiaktig samme strøk som den omhandlede gang.

Terrenget hvorigjennem gangen går har en stigning på 3-400 m. fra dalen og op på toppen av fjellet. Fra toppen hvor gangens nuværende sydligste punkt er og nedover mot Orsdalen er der av naturen dannet et dypt skar, der har samme retning nedover fjellsiden som gangens strøk.

I vestre side av dette skar ligger kvartsgangen så at si åpen, idet den har en avbøtt både i strøk og fallretningen. Skarets side har nemlig samme skråning som gangens fald. Se skitsen

Øverst oppe hvor dette skar begynner er der et bratt fjellstop, hvor gangen så at si går i berg, idet den her får fast grunnit på begge sider og det ovenfor nevnte jordlag over sig, den har her en mektighet på 1.5 m og en meget pen malmføring.

Der begynner den ovenfor nevnte gangflate som fremkommer grunnet skarets skråning, denne har en lengde på 75 m og en gjennomsnittlig bredde på ca. 5 m, den danner således en oversiktlig flate på ca. 375 m^2 .

Over denne flate sees ganske tett med større og mindre klumper wolfram, her er således uttatt klumper der er sideles rene på op til 15 kg.s vekt.

Foruten wolfram forekommer også scheelit og molybdenglans. Scheeliten optrer i ganske pene stykker i gangen og som et tynt lag rundt wolframklumpene.

Molybdenglansen forekommer litt mere spredt den er også i rene stykker på flere steder også som meget pen impregnation i gangmassen.

I øverste del av gangen er der konst~~er~~^{en} malmførende gangmasse på 2.5 m mektighet. Andre steder på gangen er der ikke sprengt så meget at man er kommet igjennem gangmassens mektighet.

Ganflaten er som nevnt ca. 75 m. lang. Ved flatens nedre ende får skaret side et svakere fall, så gangen her er mindre oversiktlig i dagen, men her synes gangen at være rikest på wolfram og scheelit, for her sitter klumpene meget tett og der er en masse av anseelig størrelse.

Hele dette omstrevne parti må siges at være særdeles rikt på malm, som ligger utmerket til for at kunne tilnyttegjøres uten store omkostninger.

Gangen fortsetter i nordlig retning nedover fjellet. Ca. 250 m. ned gjør den en liten buining mot vest og fortsetter nesten ned til dalens bund.

Nedenfor der hvor gangen gjør denne buining mot vest er kvartsen av en lysere art, her vises også samme malmsorter i gangens overflate, men dog ikke i så store mengder som ovenfor, men her er ikke foretatt noget undersøkelsesarbeide så intet kan uttales om gangens malmføring her, dog har gangen omtrent samme bredde som ovenfor.

Hvis gangen ved nærmere undersøkelse viser sig at være drivverdig så langt nede, vil feltet være særdeles lett at avbygge. Man kan da ved at slå inn en grundstoll eller reitere feltort efter gangen i det nederste parti få all ovenfor liggende malm uttransportert derigjennem, og vil således unngå kostbare anlegg av taugbane o.l.

Dessuten er der en stor fordel at kunne angripe forekomsten så langt nede grundet at man unngår alle snehindringer som man vil få om man skulle begynne at drive oppe i toppen.

Hoyland i Orsdalen den 12. januar 1919.

Helge Olsrud (sign.)
stiger.